

Divadelní Koječák

aneb Tati, a bil tě taky někdy Divadelní Koječák?
Ne, jenom tvoje maminka...

03/17

pátek

ročník 8

...po čem vás maminka zbije zítra

11.00 / Divadlo Dostavník Přerov - HONZO, VSTÁVEJ!

15.00 / Malá scéna ZUŠ Zlín - VEČER PRO EDGARA aneb MASKA
ČERVENÉ SMRTI A...

20.00 / Divadelní spolek Slavkov u Brna - LAKOMEC

VYZNÁNÍ KOJETÍNU

Vladimír Fekar

*Těším se dycky jak v městě Kojetín
redakce Koječáku pustí se do blbin
jak strýc Milan každó capinu zveršuje
a jak mu to v tých veršách pořád graduje
V městě kde starosta nebojí se hercem být
a odvahu má vystoupit jak travestit
musí být radost celý život žít*

*V Kojetíně prosím bývává vždy přča
protože velí tomu kapitánka Svača
která té přehlídce vzdušná lehkost dává
když v zákulisí se na každého smává*

*Neb píšu Kojetínu za hluboké noci toto vyznání
snad vás z těch blběch veršů zétra neraní
prostě se těším na dobré lidi plné elánu
a myslím, že to bude platit i po ránu.*

CITÁT DNE

*“Celou přehlídku
nehořelo...
A za pitomce zas budó hasiči,
JA?”*

Václav Baďura

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Milí divadelní Koječáci,

ve čtvrtek se na Sokolovně nic nedělo, a dokonce ani v pátek jsme si zpětně nemohli vzpomenout, že by se ve čtvrtek něco dělo. Jako úplně první přišel na Sokolovnu pan starosta Šírek, vypátral nás na balkóně, kde jsme se schovávali, abychom měli klid na psaní, a dožadoval se video nahrávky se svým zahajovacím vystoupením “Thalie 25”. Dokonce si myslíme, že možná byl pan starosta na Sokolovně ještě dřív zrána než pracovníci MĚKS, ale jelikož tady ještě nikdo nebyl, tak se musel vrátit domů a přijít až po nás, aby mu tu nahrávku měl kdo předat. (Ani zde nebudeme rozpitvávat, že jsme panu starostovi to video nahráli hned večer po vystoupení, ale zřejmě někdo netrpělivě vytáhl flashku z počítače moc brzy, a tak to video potom nešlo spustit.)

Dopoledne se ve foyer ochomýtaly nějaké dvě slečny a hledaly stréca Milana, že prý si jdou pro tykadla. Ten Milan ale fakt už naslibuje kdovíco, jenom aby ty holky přišly na Sokolku a ptaly se po něm. To už je fakt horší než politici před volbama. Při poklidném obědě se potom stalo to, že Svača získala dle svého čuchu neodbytný pocit, že v sále něco hoří. Vrchní osvětlovač Racek nad talířem dobré polévky suše pronesl, jako by nehořelo, že to budou asi ty modry světla.

V odpoledních hodinách se svým způsobem zformovala nová gymnaziální sekce za pomoci otřelého gymnaziálního barda Dejva Dvořáka. Zatím to vypadá na nejnadějnější gymnaziální sekci, co se tady kdy motala kolem jídla v baru, protože o nich skoro nevíme a rozhovory dokáží přepsat hned po provedení, nikoliv až druhý den odpoledne, kdy už mají odevzdávat rozhovory z dalších dvou proběhnutých představení. Dokonce dokáží ze svých přístrojů stáhnout fotky, které sami pořídili, a to bez několikanásobné urgency; dokáží ty fotky pojmenovat tak, aby bylo lze pochopit, kdo na nich je vyfocený a ke kterému rozhovoru patří, a potom je dokáží elektronicky odeslat na správnou adresu do redakce. Možná, že Koječákovi po deseti letech konečně blýská na lepší časy a nebude se už muset psát sám!

Večer se v kuřárně opět řešily objevené filozofické otázky a konkrétně to, jestli dříve byla slepice, nebo vejce, na kteréžto téma nás přivedla Petra Richter Kohutová. Dlouhotrvající debatu nakonec zřejmě vyhrál stréc Milan, který ji uzavřel nevyvratitelným argumentem: „Dřív bylo všecko – slepice, aj vajca!“ Na konci dne nás ještě poctil svou návštěvou legendární herec Radim Koráb z Brna, který vždycky přijede s nějakým špekem, a přivezl nám na ukázkou vupreparovaný žlučník dědečka malíře Petra Válka z Loučné nad Desnou, který má nyní výstavu u nás ve foyer. Takže tímto vás na ni zveme.

REFLEKTOR 1

aneb Včera jsme viděli

O ševci Kubovi

Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod

Znáte pohádku „O ševci Kubovi“? Děti z kojetínské mateřské školky a 1. stupně ZŠ už ano. Přijel nám ho totiž představit divadelní soubor z Havlíčkova Brodu Divadýlko Mrak. Hlavní postavou je již zmiňovaný švec Kuba, kterého ztvárnil Josef Melena, a společně s ním, několik dalších rolí hrála Yvonna Kršková.

Jak je u pohádek zvykem, plyne z nich nějaké poučení, a tato pohádka nebyla výjimkou. Hlavní pointou a poučením pohádky bylo ukázat, že na lidi se dá vyzrát. Vezmeme to od začátku. Kuba řekl

své ženě, že musí odejít, a pokud se náhodou objeví kupec, ať prodá tři páry bot alespoň za sto dukátů. Sám se pak převlekl za kupce a hloupou ženu Andulu nachytl a odnesl si všechny boty, aniž by zaplatil. Po tomto incidentu se rozhodl, že se vydá do světa, aby zjistil, jestli jsou na světě i hloupější lidé. První, koho potkal, byla lakomá selka, která nechtěla pomoci chudému Kubovi jen tak. Kuba si však vymyslel, že je čert a přišel jí spočítat všechny hříchy. V tu ránu se selka začala bát a dala Kubovi, jakožto čertovi, dva měšce peněz, aby jí ty její hříchy smazal. Kuba si peníze vzal

a šel o dům dál. Další, koho potkal na své cestě světem, byla hloupá princezna. Ta mu slíbila měšce peněz za to, že jí řekne největší lež, co kdy slyšela. Kuba úlohu splnil a dostal svoji odměnu. Celý šťastný a s plnými kapsami se zastavil v lese, aby si přepočítal své získané peníze. V lese ho ale překvapila zlá loupežnice. A protože chtěla Kubovy peníze, začali o ně soupeřit. Dávali si různé úkoly a postupně je plnili. Kuba ale nebyl žádný hlupák a při plnění úkolů na to šel hlavou. Když mu na to však loupežnice přišla, chtěla ho zastřelit svou bambítkou. Kuba ji ale opět převezl. Vymyslel si nebeského ševce, který nechá

padat trakaře z nebe. Loupežnice mu opět uvěří a začne se schovávat. Kuba jí vezme její bambitku a loupežnice ze strachu ze zastřelení uteče. V tu chvíli se Kuba rozhodne, že je pravý čas se vydat zpět domů. Uvědomil si totiž, že na světě jsou i mnohem hloupější lidé, ale že hlavní je to, jaké mají srdce. A také to, že jeho Andulka má srdce na pravém místě a nikdy ji nechce vyměnit.

Divadlo bylo velice zábavné nejen pro děti, ale i pro paní učitelky. Bylo velice příjemné vidět spojení divadla a krátkých písniček. Samotná komunikace s publikem byla neuvěřitelná, neboť děti vždy velmi rády napovídají i samotným hercům, co se na scéně odehrává. Toto divadlo bylo velice originální nejen z hlediska předělu a uvádění do děje. Dětem připadalo velmi vtipné vystoupení hlavní představitelky ze svých rolí. A i přesto, že toto divadelní představení mělo svou premiéru už před 23 lety, má pořád své kouzlo a diváky neomrzí.

Kateřina Halenková, Daniel Sucharski

KOLOKVIUM

s malými diváky po představení

Sárinka Doleželová

Jak se ti líbilo představení?

Bylo to hezký.

Co se ti tam nejvíc líbilo?

Mně se nejvíc líbilo, jak tam ta paní pištěla, to bylo nejtupnější.

Chodíte často na taková představení?

Ne, moc často ne.

Vzala sis z toho představení nějaké ponaučení?

Jo, ale nevím jaký.

Elen Chylíková

Jak se ti představení líbilo?

Strašně moc.

Co se ti tam nejvíc líbilo?

Ty srandičky, co tam byly.

Chodíte často na taková představení?

Moc ne, takže jsem ráda, že tady jsem.

Vzala sis z toho představení nějaké ponaučení?

Jo, trochu jsem si toho ponaučení všimla.

Pavlínka „Pavson“ Košťálková

Jak se ti líbilo divadlo?

Jo, bylo to moc hezký.

Co se ti na divadle nejvíc líbilo?

Mně se nejvíc líbilo to s tou chalupou. Jak tam byla ta lakomá hospodářka.

Přišla bys ještě znovu na takovéto divadlo?

Určitě přišla.

Chodíš na takové představení pokaždé?

Ano, takhle se školou vždycky chodím.

Chtěla by sis takové divadlo zahrát?

No, určitě, my hrajeme v Mimoních, takže jsme včera vystupovali taky.

Žák 1. stupně ZŠ

Jak se ti představení líbilo?

Bylo moc pěkný a líbilo se mi.

Co se ti tam nejvíc líbilo?

Jak on ji naháněl s tím koštětem, to bylo nejvíc vtipný.

Chodíte často na taková představení?

Jenom někdy a jsem rád, když takhle chodíme.

Vzal sis z toho představení nějaké ponaučení?

Ne, nevzal.

Žačky 1. stupně ZŠ

Jak se vám líbilo dnešní divadlo?

Bylo nejlepší.

Co se vám nejvíc líbilo?

Mně se nejvíc líbilo, jak tam byla taková ta tlustá holka. Bylo to nejsrandovnější – byly tam hloupé paní a hloupá princezna.

Chodíte na představení se školou často?

Jo, jo, chodíme.

Vzali jste si z toho nějaké ponaučení?

Jo, že nemáme být takový hloupý.

KOLOKVIUM

s paními učitelkami po představení

Pavla Koutná

Jak se vám líbilo divadlo?

Mně se líbilo, i dětem se líbilo.

Co se vám na divadle nejvíc líbilo?

Písničky, jak nám pedagogům, tak i dětem.

Plánujete na divadelní Kojetín jít ještě i další dny?

Ne, zatím neplánuji.

Navštěvujete se školou i jiná divadla?

Navštěvujeme, ale málo, jsme malotřídní škola.

Na jaký žánr chodíte nejraději?

Nejradši na komedie.

Jana Dočkalová

Jak se vám líbilo divadlo?

Líbilo se nám velmi. S dětmi chodíme na Divadelní Kojetín každý rok.

Co se vám na divadle nejvíc líbilo?

Hlavně to, kolik rolí dokáží herci zahrát jen ve dvou lidech.

Plánujete jít na divadelní Kojetín ještě i další dny?

Ano, plánuji, mám tady s sebou program. S dcerou navštívíme ještě několik představení.

Na jaký žánr chodíte nejraději?

Je mi to celkem jedno, hlavně mě to musí zaujmout. Ale kdybych si musela vybrat, tak mám nejraději komedie.

Renata Pěchová

Jak se vám líbilo divadlo?

Líbilo se mi moc, tihle herci z divadla Mrak mají vždy pěkná divadla. Tradičně chodíme na divadlo s prvním a druhým stupněm ZŠ, abychom podpořili přehlídku.

Co se vám na divadle nejvíc líbilo?

To, že to mají jako celek dobře propojené – divadlo se zpěvem a dalšími věcmi, hraním na hudební nástroje atd...

Plánujete jít na divadelní Kojetín ještě i další dny?

Neplánuji.

Na jaký žánr chodíte nejraději?

Na muzikály či operety. Prakticky na cokoliv spojeného se zpěvem. To mám nejraději.

Jitka Šustková

Jak se vám líbilo divadlo?

Líbilo se mi to, ale děti to možná nezaujalo tak moc jako v loňských letech. Myslím, že děti by ocenily více akce a méně mluveného slova, aby to pro ně bylo zajímavější.

Plánujete na divadelní Kojetín jít ještě i další dny?

Spíše neplánuji, protože nejsem místní.

KOLOKVIUM

s herci po představení

Josef Melena a Yvonna Kršková

Jak se vám u nás hrálo před mladým publikem?

Úžasně, fantasticky. Mlčeli, když měli, a křičeli, když měli. Ale hlavně, jestli oni si z toho něco vzali. (smích) A mimo jiné jsme si vzpomněli na jednu příhodu.

Jakou jste měli příhodu s touto hrou?

Když jsme měli premiéru před 23 lety na divadelní přehlídce Modrý kocour v Turnově, tak se nám stalo to, že když loupežnice pískala, tak za námi přišla

přísná kritička a říkala: „Ty politické věci byste do toho nemuseli tahat!“ No a my jsme nevěděli, o co jde, a později jsme zjistili, že den předtím paní Dáša Havlová pískala v senátu, když pan Sládek slovně napadl pana Havla.

Tuto hru jste si napsali sami?

Ano, bylo to vlastně absolventské představení konzervatoře. A hlavně nás baví. Nespočítali jsme to sice, ale tisíc repríz má určitě (smích).

Kdyby vám představení někdo zkritizoval, byli byste ochotni ho přepsat či zásadně změnit?

Samozřejmě, že každý má svůj názor a my se na ně ptáme. Pohádku nanejvýš trochu upravíme podle toho, co nám poradí kolegové nebo porota, pokud to je konstruktivní rada. Rádi nasloucháme a vyrážíme na přehlídky a sami si o názory říkáme.

Hrajete jen pro děti, nebo i pro starší publikum?

Hrajeme výhradně pro děti, ale výjimečně jsme asi po deseti letech hráli na sjezdu Jihočeské zpívání v Trocnově v jižních Čechách, kde jsme hráli v osm hodin večer. A najednou pro tu partu společensky unavených „trapů“ ta pohádka získala úplně jiný rozměr (smích).

U nás v Kojetíně už jste někdy hráli?

Ano, hráli. Hrajeme tu nejméně poosmé, ne-li podesáté. Kojetín už známe, dobře se nám tu hraje a rádi sem jezdíme.

Na závěr bychom všem kolegům chtěli popřát hodně úspěchu a jak se říká „tfuj, tfuj, tfuj“.

REFLEKTOR 2

aneb Včera jsme viděli

Probuzení jara DS Osvětové besedy Velká Bystřice

Scénář: Frank Wedekind

Režie: Tomáš Hradil, Pavel Dorazil

Jaro přišlo do Kojetína o něco dřív. Probudila ho pětice děvčat z Velké Bystřice, která odrostla tamnímu dětskému souboru a za pomoci hereckého kolegy Romana Tegela a režisérů Tomáše Hradila a Pavla Dorazila hledala další cestu (za) divadlem.

Jejich inscenace více než sto let staré, stále však živé hry Franka Wedekinda o uvědomování si vlastní sexuality, o hranicích osobní svobody ve společnosti sešňorované pokrytectvím a hledání vlastní morálky se opírá o vynikající úpravu, sestávající ze situací seškrtných až na dřevě – přesto příběh, na jehož počátku je překvapení dětí nad tím, že přestávají být dětmi, a na konci sebevražda, smrt při potratu a útěk z dosud známého světa zůstává přehledný a má na diváka překvapivě silný účinek. Překvapivější o to, že pět děvčat hraje všechny dospívající postavy, tedy i ty chlapecké (!), plus některé dospělé (jen faráře, ředitele školy a otce představuje zmíněný kolega Tegel), překvapivější o to, že situace jdou po sobě v rychlém sledu a jen přehození kostýmů, byť jednoduchých, jakož i příprava scény na další obraz, přiznaně probíhající před zraky diváků, je náročná na techniku i zručnost – a překvapivější o to, že způsob sdělování je vlastně postaven na odstupu, na brechtovském demonstrování faktů, stavů postav i dialogů (paradoxně nefungují ta nemnohá místa, kdy účinkující začnou prožívat).

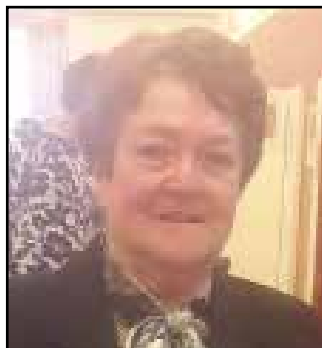
Tomáš Hradil a Pavel Dorazil podpořili hru důsledně vedeným znakovým systémem, jehož součástí byla např. hra s těly a zvukem kytar, nočními motýly, růžemi bílými, červenými i černými, práce s oponami atd. Po evidentně poučeném představení bylo možné kromě pojmenování inscenačních postupů hledat možnosti doladění některých konkrétních motivů (postava Wedekinda, použité písně, tu a tam nezřetelné sdělení aktšlusu, délka scény ve sborově, mizanscéna hřbitovní scény...) – s vědomím toho, že premiéra proběhla před týdnem, a tak má inscenace před sebou (doufejme) dlouhý život a spoustu času a příležitostí k dalšímu rozvíjení. Jaro se zkrátka v Kojetíně probudilo o pět dní dříve...

Petra Richter Kohutová

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Jaroslava Kotynková

Jak se vám líbilo dnešní divadlo?

Ano, líbilo se mi.

Co vás nejvíce zaujalo?

Jak bych to řekla... Ty herecké výkony a jak hezky zpívali.

Který herecký výkon se vám nejvíce líbil?

No asi ta hlavní hrdinka, blondýnka.

Chodíte na divadelní Kojetín často?

Chodíme pravidelně na všechna představení. Máme koupené permanentky, takže jsme takoví skalní fanoušci.

Lenka Šípková Blažková

Jak se vám dnešní divadlo líbilo?

Líbilo moc, bylo to hrozně těžké.

Co se vám na tom líbilo úplně nejvíc?

Scéna byla úžasně vymyšlená a soubor použil krásné písničky.

Která postava se vám nejvíce líbila?

Ta s tou kytarou, jak zpívala.

Chodíte na divadelní Kojetín často?

Ano, na všechny přehlídky.

KOLOKVIUM

s herci po představení

Eva Annikki Peltonen

Jak se ti u nás dnes hrálo?

Hrálo se mi tady hrozně dobře. Mně se to divadlo tady líbí, je tady hodně prostoru. Myslím, že se tu líbilo i ostatním.

Už jsi tady byla vícekrát?

Ne, jsem tady poprvé.

Co říkáš na diváckou účast?

Myslím, že přišlo relativně dost lidí. Na to, že je čtvrtek odpoledne a venku je navíc krásně.

Jak dlouho hraješ?

Asi pět let. Začínala jsem v dramaťáku a od té doby jsem se dostala do dospělého souboru.

REFLEKTOR 3

aneb Včera jsme viděli

Strašidlo cantervillské **Divadlo Hanácké obce Prostějov**

Autor: Oscar Wilde

Režie: Hana Lužná

Bouřlivá komedie o boření tradic. Anglická upjatost versus americká anarchie. Staré anglické sídlo kupuje moderní americká rodinka, rodina amerického vyslance. A nastoluje nový řád, respektive „neřád“. Celá reorganizace by asi proběhla hladce, kdyby na zámku... nestrašilo! Místní strašidlo, sir Simon de Canterville se s novými majiteli hodlá vypořádat po svém. Jenže oni na to jeho strašení moc nedají...

Herecké nasazení souboru Divadla Hanácké obce bylo obdivuhodné. Příval energie, jež zaplavovala jeviště, a posléze, samozřejmě, i hlediště byl obrovský. Na jevišti to skutečně žilo. Což ale nebylo vždy ku prospěchu věci. Někdy se postavy vzájemně ochuzovaly o divákovu pozornost, a tak se nejednou stalo, že důležité myšlenky, jež hýbou dějem, ve víru neorganizovaného jevištního dění zapadly. Proto je velmi důležité cíleně a velmi pečlivě vést divákovu pozornost, akcentovat to důležité, přesně načasovat a vypointovat jednotlivé situace. Aby se nestalo, že divák věnuje pozornost vtipné scéně, již rozehrávají služby v jedné části jeviště a mezitím mu uteče důležitá scéna rozvíjející zápletku na druhé straně jeviště.

Také, jak v případě vážného kusu, tak i v případě kusu komediálního je dobré, když se jednotlivé charaktery odhalují postupně a neustále diváka překvapují dokreslováním jednotlivých karikaturních rysů. Ono se na první pohled může zdát, že v případě charakterové komedie, v komedii typů, je potřeba držet jednotlivé charaktery od začátku až do konce. Ano, ale i tyto je potřeba postupně v lehkých nuancích odhalovat, objevovat, aby nás mohly skutečně neustále překvapovat. Je na škodu věci, když jsou nám karty odhaleny hned v prvním výstupu a postavy, charaktery se pak už nikam neposouvají a nerozvíjejí.

Celou diskusi se souborem lze stručně shrnout do jedné věty: méně je někdy více... Spíš je potřeba naslouchat partnerovi a citlivě vybírat, aby divák nebyl přemírou informací zahlcen.

Katarína Kašpárková Koišová

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Martin Kubalík

Jak se vám líbilo divadlo?

Divadlo se mi velice líbilo, je to takové zpestření té mé běžné večerní pohody, která obvykle obsahuje spíše sport nebo posezení s přáteli.

Co se vám na divadle nejvíc líbilo?

Koresponduje to s mými hodinami angličtiny, kde bereme anglickou literaturu a tedy i Oscara Wilda. Zaujal mě hlavně duch Cantervillský, který hrál opravdu precizně a já si díky němu to divadlo opravdu užil.

Jdete ještě další dny na Divadelní Kojetín?

Pokud mi to čas dovolí, tak se vydám určitě v sobotu na nějaký další kousek od těchto amatérských spolků.

Navštívili jste Divadelní Kojetín už i dříve?

Bohužel nenavštívil a docela mě to mrzí, ale mám ještě hodně času to napravit v příštích letech.

Který divadelní žánr máte nejraději?

To je velmi těžká otázka, ale nejvíce preferuji komedii. Je to trochu jiný humor, než který člověk slýchává dennodenně ve školní lavici.

Jana Macková

Jak se vám líbilo divadlo?

Moc se mi to líbilo, bylo to opravdu pěkné.

Co se vám na divadle nejvíc líbilo?

Nejvíc se mi líbilo strašidlo. Především to, jak bylo oblečené.

Jdete ještě další dny na Divadelní Kojetín?

Úplně nevím, dokdy je Divadelní Kojetín. Musím se podívat na program a uvidím.

Jaký divadelní žánr máte nejraději?

Určitě komedie se záměnou postav, to se mi líbí nejvíce.

Jak se vám líbilo divadlo?

Bylo to opravdu náročné. Hlavně pro ty herce, aby to tak zahráli. Mně se ani nechtělo spát, možná to bylo díky

sklence vína, co jsem držela. Většinou bohužel na divadlech usínám.

Co se vám na divadle líbilo nejvíc?

Nejvíc se mi líbil ten duch. Měl to dobře zahrané i přesto, jak to musel mít náročné. Ten byl opravdu perfektní. Určitě to bylo náročné i na naučení.

Jaký divadelní žánr máte nejraději?

Asi komedie. Ale především jsem ráda, že jdu občas do divadla.

Eva Štastníková

Jak se vám líbilo divadlo?

Bylo to pěkné. Po dlouhé době jsem zase zašla do divadla a moc se mi to líbilo.

Co se vám na divadle nejvíc líbilo?

Nejvíce se mi líbilo strašidlo z Cantervillu a potom některé humorné prvky.

Jdete ještě další dny na Divadelní Kojetín?

Pokud to zvládnou, tak bych chtěla dát v sobotu ještě Lakomce, jestli mi vyjde čas.

Jaký divadelní žánr máte nejraději?

Nejspíše komedie, protože je to takové na odlehčení.

KOLOKVIUM

s herci po představení

Kateřina Hasová

Jak se vám tady u nás hrálo?

Jako vždycky, rádi se sem vracíme, naposledy jsme tady byli před pěti lety.

Co říkáte na účast?

Perfektní, my jsme byli hrozně překvapení.

Co říkáte na reakce publika?

Výborné, smáli se tam, kde se smát měli, tleskali na otevřené scény.

Jak dlouho vy osobně hrajete?

Hodně dlouho, už od osmi let, za tu dobu mám už nějaké zkušenosti.

Jaké role hrajete radši?

Já jsem komik, nemůžu hrát vážné role. Komedie mi přijdou vděčnější, potřebuju, aby se obecenstvo aspoň trošku smálo a komunikovalo.

Jak dlouho hrajete v tomto spolku?

Necelých dvacet let.

Znáte časopis Divadelní Koječák?

Ne.

Tak se v něm zítra uvidíte.

Super, děkuju.

INTERVIEW

s kojetínským Milánkem Ligačem

Co se ti vybaví, když se řekne Divadelní Koječák?

Práce od vidím do nevidím. Sranda od nevidím do vidím. Frky stréca Milana. Chleba se sádlem a okurkou. Naprosto geniální toasty. Jedna z prvních pracovních příležitostí, která měla smysl!

Platí pro tebe taky EET?

Platí. Někde zdražili pivo. Někde zdražili pivo, byť tam tu mašinu už dávno měli. Já se ptám, proč?!

Bereš si po nákupučech účtenky?

Beru. Hlavně v Lidlu. To vždycky. Abych si pak mohl vydělit cenu celého nákupu počtem zboží. Většinou to vychází na 12,- Kč za věc. Všimli jste si toho někdy?

Pro koho hraješ a mají DIČ?

Mou domovskou scénou je od února scéna Městského divadla v Mladé Boleslavi. Dále hostuji v pražském divadle Studio DVA, v Divadle D21, v Divadle Minaret a příbramském Divadle Antonína Dvořáka Příbram. Aaa... Co je DIČ? Daňové identifikační číslo? Netuším, jestli to mají. Mám to zjistit? Klidně to zjistím. Mám?

Kam ti chodí výplaty?

Na účet. Nebo do peněženky. Nebo přímo do batohu. To teď nově. Mám totiž stravenky! A ty mám v batohu. Není to nerozum? ((:

Jaká je tvoje oblíbená hláška z filmu?

Můžu tři?

„Znáš zámek na vrcholu hory? Před dlouhým časem tam žil Vynálezce. Myslím, že vyrobil mnoho věcí. Stvořil také člověka. Dal mu vnitřnosti, srdce, mozek. Všechno. Víš, Vynálezce už byl velmi starý. Zemřel dřív, než svého umělého člověka mohl dodělat. Tak zůstal nedokončený a úplně sám...“ – Stříhoruký Edward

„Čím víc si budeš přát, tím nádhernější bude fantazie, rozumíš?“ – Nekonečný příběh
„Děkuju“ – „Ještě jednu?“ – „Toššš, chuť by byla!“ – Dědictví aneb Kurva se neříká

Které české město je pro tebe to NEJ?

Myslím, že pro člověka je tím NEJ městem to, ve kterém prožil dětství, pokud to dětství bylo krásné. Já měl dětství přímo boží. Tedy, Kojetín je, byl a bude pro mě tím NEJ. Ale musím se přiznat, že mně ji učarovala, učarovává a nejspíš učarovávat ještě bude magie té stověžaté matky měst.

KOMIKS

DŘÉSTANCE STRÉCA ŘÓCHALA

aneb Odborná hanácká recenze

Tož čekal sem, že to bude nějaké horór, ale moc strašidelný to nebylo. Začalo to tak, že famílija jakyhosi vyslanca chtěla kópit zámek. Aji když je bévalé majitel upozorňoval na to, že v tym zámku straší, tož byli tvrdi jak štolverk a ten barák aji s tym duchem kópili a hned tam začli dělať pořádky. Nevíc je vytáčel krvavé flek na kobercu, keré tam zůstal po zabitě manželce teho ducha, což je divny, protože ju zamordoval pré v šesnácym století a to koberce podle mě teda určitě nebyly. No protože to byli čistotny lidi, tož v tym baráku žádný fleky nechtěli a tak ten bordel pozutírali eště větším bordelem a flek zmizel. Ale to se zas nelébilo temu sýrovi Sajmónovi, keré tam ten flek chtěl mět a pořád ho obnovoval. Když už nevěděl z keré do keré, tož vymýšlel různý kejkle, aby je postrašil, ale celá famílija ho měla na háku a dělali, jak kdyby tam nebyl, hlavně ti dva malí fakani, keří z něho měli névětší prču. Ve finále byl ten duch sýra Sajmóna névětší chudák v tym zámku a začal se vyhýbat celé té povedené famílii, kerá ho dozajista přivedla do deprese. Nakonec, ale všeccko dobře dopadlo a vysvobodila ho dcera teho velvyslanca, keré ten barák kópil, a dokonca za odměnu dostala aji šperkovnicu s drahéma kameňama.

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

DÍVKY ČÍSLA 3

NÝŤDOVO PŘESPOLNÍ OKÝNKO aneb Premiéra Carmen

Foto: Michal Mikláš

BÁSEŇ NA OSLAVU DK

Jiří Wolker - Koječákova schránka

*Koječákova schránka v e-mailu,
to není nějaká lecjaká věc.
Svítlí modře,
lidé si jí váží velice,
svěřují se jí docela,
zprávy do ní posílají ze všech stran,
z jedné smutné a z druhé veselé.*

*Zprávy mají různý pel
a čekají na diváky, psy a herce,
aby jak čmeláčci a vítr je do dalek v Koječákovi roznesli,
– tam, kde jsou srdce dalších čtenářů,
blízny červené,
schované v růžových sedačkách.*

*Když na ně Koječák doletí,
narostou na nich plody
sladké nebo trpké.*

KDO NÁS MOHL SPONZOROVAT aneb Kdyby ještě žil

ROGA HORMON vítězí!

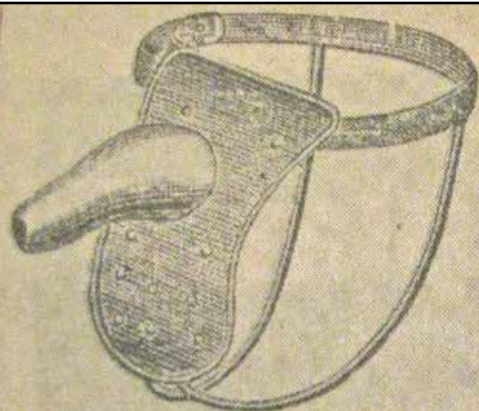
Jest to osvědčený lékárnický přípravek, který navrátil již tisícům mužů a žen sílu mládí, svěžest, chuť k práci a radost ze života. Jest vyráběn na vědeckém podkladě ze žláz z čerstvých živočišných hormonů, nedráždí, ale jen posiluje a vyživuje hormonálními látkami. **ROGA HORMON** znamená posílení nervové a žlázové soustavy vyzkoušenou omlazovací metodou.

Pocítujete-li i Vy příznaky stáří, vyčerpanosti, nervosy, duševní skleslosti, ztrátu paměti, pohlavní slabost, rozhodněte se pro **ROGA HORMON**, budete nám brzy vděční.

Celá kura 300 tablet 200 K, díleč 100 tabl. 80 K, 50 tabl. 40 K, zkušební 30 tabl. 25 K. Brožurku »Nové mládí« poskytneme každému zdarma. Udejte, zda přejete si **Roga Hormon** pro muže neb ženy.

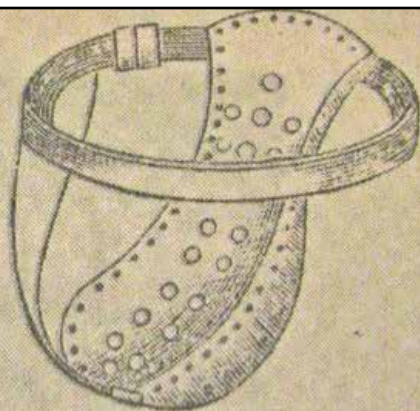
Sklad pro Plzeň

VILÍMOVA LÉKÁRNA Ph. Mr. J. Špaček
PLZEŇ, Třída čes. legií 17. - Telefon 379.

Obr. 233.

Přístroje k zamezení onanie
pro hochy

Obr. 234.

pro děvčata.

**Nejvýhodnější vánoční dárek
jest tento ideální**

držič forem

bez pér, kostič, zapínání šněrování.

Zák. chr. **„UREUS“** Zák. chr.

Václavské nám., průchod Lucerna.

Vladimír Fekar/Ondřej Gardavský/Kateřina Halenková/David Hás/Hana Hášová/
Petra Richter Kohutová/Aneta Kotásková/Petr Nýdrle/Daniel Sucharský/
Hana Svačinová/Erik Szcotka/Milan Zahradník

design/sazba: Jan Žmolík/Jakub Šírek

tisk: MěKS Kojetín, 2017, 100 ks, zdarma

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

**měks
kojetín**

